

τι μόνον Νόμου ἢ Διατάγματος ἀντιβαίνει εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργεῖται τοῦτο μόνον τὸ ἄρθρον, καὶ ὅχι ὁλόκληρος ὁ Νόμος ἢ τὸ Διάταγμα.

Τὸ ἄρθρον ἐγένετο ὁμοψήφως παραδεκτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐνταῦθα παρατηρήθη ὑπὸ τινος πληρεξουσίου, ὅτι εἰς τὸ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἡ Συνέλευσις, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἀνάγκην ψηφίσεως φορολογικοῦ Νόμου διὰ τὸ τρέχον ἔτος, παρεδέχθη τὴν ὑπαρξίν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μέχρι τῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος ἢ καὶ πρότερον συγκροτήσεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ προκείμενον ἄρθρον ὁ περὶ φορολογίας νόμος τοῦ παρελθόντος ἔτους καταργεῖται· ἡ δὲ σύνταξις νέου φορολογικοῦ νόμου διὰ τὸ τρέχον, ἐὰν οὗτος δὲν ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος, προτείνει, εἶπε, νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι ὁ φορολογικὸς νόμος τοῦ παρόντος ἔτους θέλει γείνει, καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο καὶ πρότερον.

Ἀντεπαρατηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ φορολογικοῦ νόμου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ διὰ παρὸν, δύναται νὰ γείνη μὲ τινὰς μικρὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ὀλιγοχρόνιον διάστημα δύναται νὰ κάμῃ. Ἀντὶ τούτου λοιπὸν προτείνει, εἶπε, νὰ τεθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ νὰ ἀνάθεωρήσῃ τὸν περὶ φορολογίας νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Εἰς τὴν συζήτησιν καὶ παραδοχὴν τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄρθρου 102 τοῦ Συντάγματος, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐνόησεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων τὰ αὐτὰ καθήκοντα ὡς καὶ πρότερον. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ περιττὴν, εἶπε, τὴν εἰς τὰ πρακτικά προταθεῖσαν σημείωσιν περὶ τοῦ φορολογικοῦ νόμου, διότι καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τούτου θὰ συμπράξῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως καὶ πρότερον.

Εἰς ταῦτα ἀντιπαρατήρησεν ἄλλος πληρεξούσιος, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ Σύνταγμα ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ παύσῃ, διετηρήθη ὅμως μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς πρώτης βουλευτικῆς Συνόδου ὡς σῶμα ἐπιστημονικὸν τοῦ Ἰπουργείου εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ φορολογίας νόμου, καθὼς καὶ διὰ τὴν προπαρασκευὴν διαφόρων νομοσχεδίων, τὰ ὅποια τὸ Ἰπουργεῖον

μέλει νά καθυποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς. Ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦτο ἀφηρέθη πᾶσα νομοθετικὴ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ τὸ προϋπάρχον Κυβερνητικὸν σύστημα, καὶ διατηρεῖται μόνον ὡς σῶμα, ἀπλῶς συμβουλευτικὸν καὶ ἐπιβοηθητικὸν τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὸ ῥηθὲν διάστημα. Ἐπομένως ὁ περὶ φορολογίας νόμος θέλει συνταχθῇ ὑπ' εἰθύνην τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον δύναται νά συμβουλευθῇ καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ τελευταῖον ἀγορεύσαντος, ἀποφανθεῖσα συγχρόνως νά τεθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι γίνεται ἐξαίρεσις τῆς διατάξεως τοῦ προκειμένου ἄρθρου ὡς πρὸς τὸν φορολογικὸν νόμον διὰ τὸ ἔτος 1844.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις μετέβη εἰς τὴν συζύτησιν τοῦ περὶ εἰδικῶν διατάξεων μέρους τοῦ σχεδίου, ὃ δὲ εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τοῦ σχεδίου ἔχων οὕτω.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἐνεγνώσθη ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προταθεῖσα τροπολογία παρὰ τοῦ πληρεξουσίου Ἀθηνῶν, καθ' ἣν ἡ πρώτη βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἀνυπερθέτως καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀντεπαρατηρήθη ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης, ὅτι ἡ συγκρότησις τῶν Βουλῶν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος εἶναι δυνατόν νά γίνη, διότι τὸ Σύνταγμα θέλει ἴσως δημοσιευθῇ πρὶν ἔτι ἡ Συνέλευσις ἀποπερατώσῃ τὴν περὶ ἐκλογῶν Νόμον.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὅπως εἶναι εἰς τὸ σχέδιον. Ἀνεγνώσθησαν ἐπομένως ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν τὰ ἐδάφια α, καὶ 6, τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 106 τοῦ σχεδίου, ἔχοντα οὕτω.

α Δι' ἰδιαιτέρων, νόμων καὶ ἐννεστι ταχύτερον πρέπει νά ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

α) α Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.

β) α Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου ὁ πληρεξούσιος Κορώνης,

λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ προταθείσας εἰς τὰ περὶ θρησκείας ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος τροπολογίας ἐθεώρησε τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τρεῖς ἐπόψεις α). Πῶς ὑπάρχει, καὶ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ. β) Πῶς θὰ διατηρηθῇ, καὶ βελτιωθῇ, καὶ γ) ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς. Τὸ α'. τούτων ἀπεφασίσθη εἰς ἐκεῖνα τὰ ἄρθρα. ὡς πρὸς τὸ β'. κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 104 θέλει ἀναθεωρηθῇ, καὶ ἀλλοιωθῇ τὸ περὶ ἱερᾶς Συνόδου καταστατικὸν Διάταγμα. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ περὶ τῶν πρὸς συντήρησιν μέσων τῶν κληρικῶν γίνεται λόγος εἰς τὸ προκείμενον ἐδάφιον. Περὶ τοῦ γ' μέρους, ἀναφερομένου εἰς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς ἐκκλησίας, δὲν γίνεται ποσῶς λόγος εἰς τὸ ἐδάφιον. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο περιλαμβάνεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν. Τὸ περὶ τῆς ἀναγνώσεως ζήτημα δὲν εἶναι τοῦ Συντάγματος, εἶναι ὅμως ἀναγκαῖον ἡ Συνέλευσις νὰ συστήσῃ καὶ τοῦτο εἰς τὰς Βουλὰς. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον, προτείνει, εἶπε, νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι

α Ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ὅσον ἔνεστι ταχύτερον

α) Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοδόξων. β.) Περὶ τῆς ἀμοιβαίας θρησκευτικῆς τῶν Ἑλλήνων προστατεύσεως ἐντὸς τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν. γ) Περὶ κανονισμοῦ τῶν διοικητικῶν σχέσεων τῶν ἀνεκτῶν θρησκειῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐξουσίαν.

Τινὲς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησαν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ τὸ νὰ σημειωθῇ ἡ πρότασις αὕτη ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὡς πρότασις τοῦ προτείναντος, ἀλλ' ὡς πρότασις, τὴν ὁποίαν συμμερίζεται ἡ Συνέλευσις, καὶ ἡτήσατο, ὥστε ν' ἀποφανθῇ ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τούτου.

Ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζητηθῇ ἡ τῆς Συνελεύσεως γνώμη ἐκ τοῦ προχείρου ἐπὶ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμελέτησε. Κατὰ τὸν κανονισμόν, ἐὰν ἐπιμένωσί τινες, ζητοῦντες ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτου ἡ Συνέλευσις, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πρότασις, καὶ νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν, ἄλλως τε ὁ προτείνας αὐτὴν πληρεξούσιος δὲν ἡτήσατο ἄλλο, εἰμὴ τὴν καταχώρισιν αὐτῆς εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ Προτείνας πληρεξούσιος Κορώνης ἐπιβεβαίωσεν, ὅτι αὐτὸ μόνον ἐξαιτεῖται τὸ νὰ καταχωρισθῇ ἡ πρότασις τοῦ εἰς τὰ πρακτικά. Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη ὁμοψήφως τὰ ἐδάφια α καὶ β κατὰ τὸ σχέδιον, ἀποφανθεῖσα συγχρόνως, ἵνα καταχωρισθῇ ἡ

άνωτέρω πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Κοριόνης εἰς τὰ πρακτικά.

Άνεγνώσθη ἀκολουθῶς αἴτησις τριῶν πληρεξουσίων τοῦ δυτικοῦ δόγματος, δι' ἧς ἐζήτων τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ τῆς θρησκείας τῶν νόμιμα κατὰ τὰ πρωτόκολλα.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι αὐτὸ τὸ Σύνταγμα παρέχει πληρεστάτην τὴν ζητουμένην ἐξασφάλισιν. Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει προσέθηκεν εἰς τῶν πληρεξουσίων, πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ ἡ ἀναφορά.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν τε τοῦ Προέδρου παρατήρησιν, ὡς καὶ τὴν τοῦ τελευταίου πληρεξουσίου πρότασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ σχεδίου, ἔχον οὕτω. α γ') περὶ τῆς διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν. »

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐδαφίου τούτου βεβαίως παρεσιέφρυσεν ἑλλειψίς τις κατὰ λάθος, διότι ἡ φράσις περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν δὲν παρέχει τὴν προσήκουσαν ιδέαν.

Νομίζω, εἶπεν, ὅτι ἤθελον νὰ εἰποῦν περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν προσθήκην τῶν παρὰ τοῦ Προέδρου προταθεισῶν λέξεων.

Τινὲς μετὰ ταῦτα ἐπρότειναν νὰ προστεθῇ καὶ εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἡ λέξις α διανομῆς. »

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη.

Ἐνταῦθα εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινεν, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ συστήσῃ ἡ Συνέλευσις εἰς τὰς Βουλὰς καὶ τὸ περὶ τῶν μοναστηρίων ἀντικείμενον, ὥστε νὰ ἀνοιχθῶσι, καὶ συστηθῶσιν ἐκ νέου ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν σύστασιν ἤθελον ζητήσαι αἱ ἀνήκουσαι Ἐπαρχίαι, καὶ περὶ τούτου νὰ γείνη μναία εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκοινοποίησεν αὐτῷ υπόμνημα τοῦ Προέδρου τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπῆς τῶν κατόχων τῶν μετοχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου τῶν 1824 καὶ 1825, πεμφθὲν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν Σεπτεμβριανὴν μεταβολήν, δι' οὗ ὁ εἰρημένος Πρόεδρος, ἐκφράζων τὴν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κατόχων τῶν γραμματίων τοῦ δανείου πεποιθήσιν, ὅτι ἡ νέα Συνταγματικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει δεόντως περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐπομένως καὶ περὶ τοῦ εἰρημένου δα-

νείου ιδίως εξαιτεῖται, ὥστε μία τῶν προτίστων ἐργασιῶν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους νὰ ᾖ καὶ ἡ περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν δανείων τούτων σκέψις. Νομίζω, ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἀποχρόντως συστημένη, ἵνα λάβῃ τὴν προσήκουσαν περὶ αὐτῆς πρόνοιαν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν τοῦ Προέδρου γνώμην ὁμοφώνως. Ἐντεῦθεν ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς δύο προτάσεις.

1) Τοῦ πληρεξουσίου Βονίτζης, ἔχουσα οὕτω.

Περὶ τῶν στρατιωτικῶς ἢ πολιτικῶς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα διαπρεψάντων.

α) Νὰ δοθῶσιν οἱ βαθμοὶ μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς κατὰ τὴν βαθμολογίαν, ὅπως αἱ ἐπιτροπαὶ ἐβαθμολόγησαν ἕκαστον ἀγωνιστὴν, καὶ εἰσέτι ἡ δὲν ἔλαβεν αὐτὸν, ὡς ἦτον βαθμολογημένος, ἢ ἀδικηθεὶς δὲν ἐβαθμολογήθη διόλου.

β) Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἀπέθανον νὰ λάβουν τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των οἱ νόμιμοι κληρονόμοι των, ἢ πιστωτικὰ γραμμάτια, ὡς τὰ ἔλαβον ἢ θὰ τὰ λάβουν οἱ βαθμολογηθέντες.

γ) Νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς ἀγωνισαμένων διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, καὶ μὴ δίκαιωθέντων εἰσέτι, ἥτις θέλει ἐξετάζει καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις τούτων, καθὼς καὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ἢ καὶ ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, καὶ ἡ ἀνάλογος εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀμοιβὴ νὰ δίδηται εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους των εἰς πιστωτικὸν γραμμάτιον.

δ) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ ἐξετάσῃ καὶ διευκρινήσῃ τὰ πρὸς στρατιωτικοὺς ἢ πολιτικοὺς χρεῖα τοῦ δημοσίου καὶ ἀπέναντι τούτων νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς δανεισὰς ἢ κληρονόμους των ἐπίσης πιστωτικὰ γραμμάτια.

ε) Πᾶν γραμμάτιον ὁποῦ ἤθελεν ἐκδοθῇ δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω νὰ ᾖ δεκτὸν ἀντὶ μετρητῶν εἰς συμψηφισμὸν δημοσίου χρέους.

ς) Ἀποκλείεται διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἢ αἴτησις πιστοποιητικοῦ πενίας ἀπὸ σήμερον.

ζ) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ σύγκειται ἀπὸ στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς, διαπρέψαντας ἀπὸ τὰ 1821 μέχρι τοῦ 1827.

η) Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος νὰ ἐνεργήσῃ τὸ περὶ τούτων ψήφισμα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς.

θ) Ψήφισμα ἰδιαίτερον τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκδοθῇ περὶ

τούτων, συστηνόμενον διὰ τὴν πλήρη, καὶ ταχεῖαν ἐνέργειαν εἰς τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον.

2) Τοῦ πληρεξουσίου Ἀθηνῶν ἔχουσα οὕτω.

Περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς.

α Νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἀπὸ στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς διὰ τοὺς ἀγωνισθέντας. Νὰ παύσῃ ἡ προικοδότησις τῶν στρατιωτικῶν τῶν 1834, καὶ νὰ πάρωσιν ἐλεύθερον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκδουλεύσεών των.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων εἶπε, νὰ προστεθῇ, ὅπου γίνεται μνεῖα περὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἡ λέξις τῶν ναυτικῶν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη.

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Κασσίων εἶπε, νὰ μὴ λησμονηθῶσι καὶ αἱ τῶν Κασσίων ἐκδουλεύσεις.

Ἄλλοι παρετήρησαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ὑπάγονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν.

Ἄλλος δὲ τῶν πληρεξουσίων ἀναστὰς, εἶπεν· ἡ φύσις τῶν γενομένων αἰτήσεων εἶναι δικαία, διότι αὗται θεμελιοῦνται ἐπὶ ἱερῶν καὶ κεκτημένων δικαίων. Μέχρι τοῦδε διάφορα περιστατικὰ ἐμπόδισαν τῶν δικαίων τούτων τὴν ἐκπλήρωσιν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι τοῦ λοιποῦ συνταγματικῆς Κυβερνήσεως διεπούσης τὰ τῆς Ελλάδος, θέλει ληρῆθῇ ἀνάλογος μὲ τοὺς ἐνόντας τρόπους περὶ τούτων πρόνοια· ἀλλὰ πάντες, ποιοῦντες λόγον περὶ τοῦ λαβεῖν, λησμονοῦσι τὴν ἐτέραν μερίδα τοῦ δοῦναι τῆς συνήθως διπλογραφίας.

Ἔργον δὲ τῆς Συνελεύσεως εἶναι τὸ νὰ συστήσῃ ταῦτα πάντα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ὥστε νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς προσηκούσης θεραπείας, εἴτε διὰ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, εἴτε διὰ χρημάτων. Ἀλλ' εἰς τὸ ἤδη ἀναγνωσθὲν ἄρθρον ἔχρησε βαρέως ἡ λέξις τῶν χρεῶν, καὶ ἠκούσθη μάλιστα ἀναφορὰ περὶ ἐξωτερικοῦ χρέους. Μόνον τὸ νέον χρέος συμποσοῦται εἰς ἐξήκοντα ἑκατομύρια. Εἶναι λοιπὸν ἐλεύθεροι αἱ γαῖαι; αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔθνους ὑπόσχονται τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γενομένων αἰτήσεων; Ποία ἐξέτασις ἐγένετο περὶ τούτων ἐν τῷ διαστήματι τῶν πέντε μηνῶν; Ποίαν ἀπάντησιν θέλετε δώσει εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν σας, ἐρωτώμενοι; ἐλάβετε ιδέαν τινὰ τούτων; Τὶ ἐπράξατε περὶ αὐτῶν, ἐνῶ ὑπάρχουσι μάλιστα ἀπαιτήσεις πρὸς συμφηφισμόν; Καλὸν εἶναι τὸ νὰ συστηθῶσιν αἱ αἰτήσεις ἡμῶν θερμῶς εἰς τὰς Βουλὰς, ὥστε νὰ δοθῇ πλέον πέρας εἰς αὐτάς, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης πρέπον καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν νὰ ἀναπαύσωμεν, λαμβάνοντες ιδέαν τινὰ τῶν δανείων. Ἄν χρεωστῇ τὸ ἔθνος, εἶπον ἄλλοι, θέλει γείνει φροντίς περὶ τῆς τῶν

ὀφειλομένων ἀποδόσεως· ἤδη δὲ εἶναι καλὸν νὰ συστήσῃ ἡ Συνέλευσις τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεις εἰς τὰς Βουλὰς, ὥστε νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν καὶ ναυτικῶν, νὰ καθαρίσῃ ταύτας καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς θετικὸν πέρας.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως ἀπεφασίσθη νὰ συντάξῃ ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴ σχέδιον ψήφισματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προψηφισμένων παρὰ τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, τροποποιούσα, καὶ διορθώνουσα τὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἄργους ψήφισμα· εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ ἐμμένωμεν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη, εἴτε ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ νὰ συντάξῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ψήφισμα, εἴτε οἱ εἰσηγηταὶ αὐτῆς, καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὸ εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐνταῦθα ὁ πληρεξούσιος Πύργου ἠτήσατο ν' ἀναγνωσθῶσι προτάσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὸ περὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀντικείμενον, καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας πρὸ ἡμερῶν κατέθεσάν τινες τῶν πληρεξουσίων εἰς τὸ γραφεῖον.

Ἡ Συνέλευσις ὁμοφώνως δὲν παρεδέχθη τὸ νὰ ἀναγνωσθῶσιν. Ὅθεν τὸ γ' ἐδάφιον ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν, τροποποιηθὲν ὡς ἀκολούθως·

γ) « Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανεμῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀπασβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν ».

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ κατωτέρω ἐδάφια τοῦ σχεδίου, κατ' ἰδίαν ἕκαστον, ἔχοντα οὕτω·

δ) Περὶ τοῦ τύπου·

ε) Περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, καὶ περὶ ἀπλαποιώσεως τῆς ὑπηρεσίας·

ς) Περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης·

ζ) Περὶ ὀργανισμοῦ ἐθνοφυλακῆς·

η) Περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας·

θ) Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίας·

ι) Περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τοῦ δ' ἐδαφίου παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τοῦτο ἐτέθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ συνέπειαν τοῦ 95 ἄρθρου τοῦ σχεδίου, δι' οὗ μετεβιβάσθη ἡ ἐκδίκασις τῶν τοῦ τύπου ἐγκλημάτων εἰς τὴν τῶν ἐνόρκων δικαιοδοσίαν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη αὐτὸ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον.

Τὸ δὲ ε. ἐδάφιον ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν, τροποποιηθὲν ὡς ἀκολούθως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πληρεξουσίου Ὑπάτης, καὶ ἄλλων πληρεξουσίων.

ε) 1. Περὶ βελτιώσεων τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, 2. Περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.

Τὰ δὲ ἐδάφια ς. καὶ ζ. ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ σχέδιον. Ἐπὶ τοῦ ζ. ἀνεγνώσθη πρότασις τοῦ πληρεξίου Θετταλῶν, ἵνα διορισθῶσι προγυμναστὰὶ κατὰ τόπους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀσκήσιν, καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ, καθ' ὃ διαλαμβανομένη εἰς τὸν περὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς νόμον. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ η. ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον.

Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη ὑφ' ἐνὸς τῶν πληρεξουσίων, ὅτι, ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν ἰσχύει ὁ παλαιὸς τῆς Γαλλίας ποινικὸς Κώδικς, τούτου δὲ μετεβλήθησαν ἐπ' ἐσχάτων παρὰ τῶν Γάλλων διάφοροι διατάξεις ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον καὶ φιλανθρωπότερον, εἶναι καλὸν νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις τοῦ νεωτέρου Κώδικος τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ, μέχρις οὗ συνταχθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν Ἑλληνικὸς στρατιωτικὸς Κώδικς, καὶ περὶ τούτου ἀρκεῖ νὰ γείνη μνεῖα εἰς τὰ πρακτικά.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἂν καὶ ᾗναι ἐπαινέτὸν τοῦ προλαλήσαντος τὸ αἶσθημα, ἡ Συνέλευσις ὅμως, μὴ οὔσα πραγμελετιμένη, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὸ προτεινόμενον.

Ἀπήντησεν ὁ Γραμματεὺς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι δὲν εἶναι χρεῖα πολλῆς σκέψεως ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθότι δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξωμεν τὴν ποινικὴν στρατιωτικὴν νομοθεσίαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν, τὴν ὑποῖαν εἶχομεν, νὰ διατηρήσωμεν, ἐφαρμόζοντες διοικητικῶς καὶ τὰς νεωτέρας τροποποιήσεις αὐτῆς.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν τοῦ Γραμματέως τῶν Στρατιωτικῶν παρατήρησιν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά. Τὰ δὲ ἐδάφια θ. καὶ ι. ἐγένοντο παραδεκτὰ προστεθεισῶν τῶν λέξεων μετὰ το θ'. α καὶ ναυτιλίας ς εἰς δὲ τὸ ι. α ναυτικῶν ς ἐτροποποιήθησαν λοιπὸν οὕτω·

θ) Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας·

ι) Περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ ι. ἐδαφίου, ὅτι τοῦτο τινόντι εἶναι χρησιμώτατον, διότι, ὅταν τὸ γῆρας τοῦ ὑπαλλήλου δὲν ᾗναι ἐξησφαλισμένον, δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ μὴ

τὸν προσήκοντα ζῆλον· ἀλλ' αὐτὸ ἀφορᾷ τὸ μέλλον, οὐχὶ δὲ τὸ παρελθόν. Ὅθεν προτείνει νὰ τεθῇ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ καταλόγου τῶν συντάξεων, ὥστε νὰ γείνη γνωστὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ κατὰστασις τούτου, καὶ νὰ θεραπευθῶσιν ἀδικήματά τινα.

Ἄλλος δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ τοῦτο εἰς τὰς Βουλὰς πρέπει ν' ἀνατεθῇ, διὰ νὰ κάμωσι τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις καὶ διορθώσεις.

Ἐπειδὴ Σύνταγμα ἤδη συντάττοντες, ἐπρόσθεσεν ἄλλος, καταδεικνύομεν τὰς πληγὰς ἡμῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ θεραπεύσῃ αὐτάς, εἶναι καλὸν νὰ συστήσωμεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκείνην τὴν τάξιν τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μείζονα τῶν ὑπαλλήλων ἔργα κατέθεντο διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον· ἄλλοι τούτων συνεισέφερον ἀδράς χρημάτων ποσότητας, καὶ ἄλλοι ἔχασαν πατρίδα, οἰκείους, καὶ καταστάσεις, καὶ ἔφθειραν τὴν ἡλικίαν των ὑπηρετοῦντες τὸ ἔθνος· ἤδη δὲ οἱ πλείστοι τούτων μένουσιν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης ἐκτεθειμένοι. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τούτων, καὶ νὰ συστηθῶσι παρὰ τῆς Συνελεύσεως εἰς τὰς Βουλὰς; Γώρα, ὑπηρετοῦντες τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσι μισθὸν τινα, ἀλλ' ἴσως μετ' ὀλίγον θέλουσι στερεῖσθαι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν, ὅτι οἱ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος μνησθέντες δὲν ἔχουσι κατ' οὐδένα λόγον μεγαλείτερον δικαίωμα τῶν πολυειδῶς ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους. Πρὸς τούτοις ἐκείνους μὲν περιέβαλψεν ἡ Κυβέρνησις δι' ὑπηρεσιῶν, τούτους δὲ ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν πενίαν τηκομένους.

Δέχομαι τὸ ἐδάφιον τοῦ σχεδίου, ἐπρόσθεσεν ἄλλος, ὡς καὶ τὴν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παρατήρησιν, ἀλλ' ἵνα σημειωθῇ αὕτη εἰς τὰ πρακτικά· ἀλλὰ παρατηρῶ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Συνέλευσις αὕτη εἶναι ἐξακολουθήσις καὶ τέλος τῶν προλαβουσῶν Συνελεύσεων, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴν ἐνθυμηθῶμεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ὅλαι αἱ ἔθνικαὶ Συνελεύσεις ἐμνημόνευσαν ἐπὶ τέλους τῶν Συνταγμάτων διὰ τριῶν ἰδίων ἄρθρων· 1) περὶ συντάξεως τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων· 2) περὶ ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἀναδείξαντας εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος πόλεμον λαμπρὰ ἀνδραγαθήματα, καὶ προσενεγκόντας ἄλλας σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις, καὶ 3) περὶ ἀντιβραβεύσεως τῶν συνεισφερόντων κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον ἀδροτάτας θυσίας ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀναγκῶν, καὶ ὑποστάντων τὰ τοῦ πολέμου τούτου δυστυχήματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας.

Ταῦτα τὰ ἀντικείμενα πρέπει νὰ τὰ συστήσωμεν εἰς τὰς Βουλὰς, μιμούμενοι τὰς προγενεστέρας Συνελεύσεις, ὥστε νὰ ληφθῇ

ἡ προσήκουσα πρόνοια καὶ νὰ δοθῶσι συντάξεις, ἢ ἀμοιβαὶ εἰς ὅσους μέχρι τοῦδε δὲν ἐδόθησαν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ δοθῶσιν.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ ληφθῇ καὶ τοῦτο ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν εἰσηγητῶν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ μνησθέντος ψηφίσματος.

Οὕτω τὸ ἄρθρον 106 τοῦ σχεδίου, τροποποιηθὲν ὡς ἔπεται, ἐτέθη ὑπ' ἀριθμὸν 105.

Ἄρθρ. 105.

α Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων·

α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.

β) Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

γ) Περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν.

δ) Περὶ τοῦ τύπου.

ε) 1) Περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

2) Περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.

ς) Περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.

ζ) Περὶ ὀργανισμοῦ ἐθνοφυλακῆς.

η) Περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας.

θ) Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

ι) Περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων v.

Μετὰ ταῦτα ἐπροτάθη ὑφ' ἑνὸς τῶν πληρεξουσίων τὸ νὰ προστεθῇ μετὰ τὸ 105 ἄρθρον τὸ ἐξῆς·

Ἄρθρ. 106.

α Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως v.

α Τὸ δὲ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν του v.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεῖ.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν. Ἦδη ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τελευταῖον μὲν, ἀλλὰ κυριώτατον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Πάντα γ' ἄλλα, ὅσα ἐψηφίσατε μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ ἔκφρασις τῶν εὐχῶν

σας καὶ τῶν τοῦ ἔθνους εὐχῶν, τὸ δὲ 107 ἄρθρον ὁ τρόπος, δι' οὗ αἱ εὐχαὶ ὑμῶν θέλουσι πραγματοποιηθῇ· ἐκεῖνα ἀποτελοῦσι τὸ σῶμα τοῦ πολιτεύματος, τὴν δὲ ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν ψυχὴν δίδει τὸ 107 ἄρθρον. Τὰ πρῶτα ἄνευ τοῦ τελευταίου τούτου καταντῶσι νεκρά. Δὲν εἶναι τόσον δύσκολον τὸ ν' ἀποκτήσῃ τις τὰ καλὰ, ὅσον τὸ νὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ αὐτά. Τὸ μόνον δὲ μέσον, δι' οὗ κατορθοῦνται εἰς τὰ ἔθνη, καὶ κατορθωθέντα διατηροῦνται τὰ ἀγαθὰ, εἶναι ὁ πατριωτισμός. Ὁ πατριωτισμός ἔδωκε τὸ μεγαλεῖον τοῦ ὀνόματος εἰς τὸν Ἕλληνα, ὁ πατριωτισμός παρηκολούθησε πάντοτε καὶ παντοῦ κατὰ πόδα αὐτὸν, ὁ πατριωτισμός ἀνέδειξεν αὐτὸν ἐκ δούλου ἐλεύθερον, ὁ πατριωτισμός ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς ξενικῆς καχεξίας, εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἐπομένως τοῦ Ἕλληνος ἔκρινεν εὐλογον ἢ ἐπιτροπὴν ν' ἀναθέσῃ τὸ τιμαλφέστατον χρῆμα τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἤδη διαπράξατε. Ἰδοὺ τί λέγει τὸ

Ἄρθρ. 107.

» Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων. »

Μόλις ἐπρόφερεν ὁ εἰσηγητὴς τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ ἁρθρου 107, καὶ ἐπεκρότησε σύμπαν τὸ ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ τὸ ἐκτὸς τούτου ἀκροατήριον. « Ζήτω τὸ σύνταγμα » ἐβόησαν πάντες ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος. Ὁ λαὸς ὅλος σκιρτοῦντες ὑπὸ τῆς ἀμέτρου χαρᾶς ἐπανελάμβανον τὸ « ζήτω τὸ Σύνταγμα » οἱ μὲν κροτοῦντες τὰς χεῖρας, οἱ δὲ τεινάζοντες τοὺς πῖλους των εἰς τὸν ἀέρα. Κοινὴ ἦν τοῖς πᾶσι ἡ χαρὰ, τὸ πᾶν ἦν χαρὰ καὶ ἀγαλλίας· οὐχ ἦττον δὲ ἐβόησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπανελάβε πολλάκις, « ζήτωσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, ζήτω ἡ Συνέλευσις, ζήτωσαν οἱ πληρεξούσιοι, ζήτωσαν αἱ εὐεργέτιδες καὶ Σύμμαχοι Δυνάμεις ».

Ὁ δὲ πληρεξούσιος Βονίτζης ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαρᾶς ἐφώνησεν « Ὅσα ἐνταῦθα ἐλέχθησαν κατὰ τὴν φορὰν τῶν συζητήσεων ἐνταῦθα νὰ μείνωσι.. » Πάντες ἐπευφάνισαν ἐπὶ τοῖς ῥήμασι.

Καταστάσης πάλιν τῆς ἡσυχίας, ὁ Πρόεδρος εἶπε, νομίζω δίκαιον τὸ νὰ ἀπονείμῃ ἡ Συνέλευσις τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς εἰς τοὺς τέσσαρας εἰσηγητὰς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος τοὺς ΚΚ. Λέοντα Μελᾶν, Ἰωάννην Δαυιανόν, Διομίδην Κυριακὸν, καὶ Π. Χαλκιόπουλον, οἵτινες οὐκ ὀλίγον ἐκοπίασαν εἰς τὸ νὰ χορηγήσωσι τὴν πρώτην ὕλην εἰς αὐτήν.

Ἡ Συνέλευσις εὐχαριστήσασα αὐτοὺς πανδῆμως ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Προεδρίαν νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἐγγράφως τὰς εὐχαριστίας τῆς

Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι τὴν προσεχῇ δευτέραν ἀντικείμενον τῆς Συνελεύσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις θέλει παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν Βασιλέα, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὰς 3 1/2 ὥρας μ. μ.

Ὁ ἐκπληρῶν καθήκοντα Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δοκός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 21 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, περὶ τὴν 11 ὥραν συνελθόντων τῶν πληρεξουσίων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου· εὐρεθέντων δὲ παρόντων διακοσίων δέκα ἐπτὰ, καὶ ἀπόντων εἰκοσιτεσσάρων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀναγνώσθέντων τῶν πρακτικῶν, ὁ ἀναγινώσκων αὐτὰ Γραμματεὺς καὶ ἄλλοι πληρεξούσιοι παρῆλθον, ὅτι εἶναι δίκαιον, νὰ ἀπονεμηθῶσι καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς αἱ εὐχαριστίαι τῆς Συνελεύσεως, ὃν τρόπον ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς εἰσηγητάς. Ἡ Συνέλευσις ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Προεδρίαν νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἐγγράφως τῆς Συνελεύσεως τὰς εὐχαριστίας. Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Συν-

τάγματος, μεθ' ἣν θέλει κληρωθῇ καὶ ἡ μέλλουσα νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν Βασιλέα ἐπιτροπῇ· κατόπιν δὲ θέλουσιν ἀναγνωσθῇ καὶ ἄλλαι τινὲς προτάσεις.

Εἰς τῶν Γραμματέων μετὰ ταῦτα ἀνέγνωσε τὸ Σύνταγμα ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους μεγαλοφώνως· ἐγένοντο δ' ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις.

1) Εἰς τὸ ἀ ἄρθρον α ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει . . » παρατηρήθη, ὅτι ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ λέξις εἶναι, καὶ ὅχι ὑπάρχει. Γενομένης τῆς παραινήσεως, ὅτι τὰ πρακτικὰ διαλαμβάνουσιν τὸ ῥῆμα εἶναι, καὶ ὅχι ὑπάρχει, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη αὐτό.

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 22 προσετέθη ἡ λέξις *ι ε ρ ό ν*.

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 41 παρατηρήθη, ὅτι κατὰ παραδρομὴν ἐγένετο ἡ παράλειψις τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ διάδοχος εἶναι ἐνῆλιξ, ἐνῶ πάντες ὀφροῦσι βεβαίως, ὅτι, τοῦ διαδόχου ὄντος ἐνῆλικος, ἡ Βασιλεία μεταδίδει ἀμέσως εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ μεταβάλωμεν τὰ ἤδη παραδεδεγμένα· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 41 δὲν ἀνατρέπεται ποσῶς ἡ γενικῶς ἀναγνωρισμένη πολιτικὴ ἀρχή. Τέθνηκεν ὁ Βασιλεὺς, ζήτω ὁ Βασιλεὺς· ἡ προσθήκη αὕτη δύναται νὰ γίνῃ διὰ νέου ἄρθρου, ἀφοῦ ἐπιστραφῇ ἐπιθεωρημένον τὸ Σύνταγμα παρὰ τοῦ Βασιλέως· πλὴν καὶ ἄνευ τούτου ἡ ἀνωτέρω ἐκτεθείσα ἀρχὴ δὲν παραβλέπεται ἐκ τῶν ὅρων τοῦ 42 ἄρθρου.

Ἡ Συνέλευσις συνήνεσεν εἰς τὴν τοῦ Προέδρου παρατήρησιν.

4) Εἰς τὸ 65 ἄρθρον προτάθη παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ προστεθῇ ἐπὶ τέλους ἡ λέξις *α ὕ τ ῆ ς*. Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη.

5) Εἰς τὸ 71 ἀντὶ *ι σ ο β ί ο υ ς* ἐτέθη *ι σ ο β ί ω ς*.

6) Εἰς τὸ 72 προσετέθη ἡ λέξις *ε τ ο υ ς*.

Ἀναγνωσθέντος ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη αὐτὸ, ἔχον ὧδε.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟῦ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

*Ἐν Ὁνόματι τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου
καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος.*

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως.

ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαραλλάκτως ὡς ἐκείναι τούς τε ἱεροὺς, ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια θάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι, ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται, εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνευ Νόμου, ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμίᾳ κατ' οἶκον ἐρευνᾶ ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ.

Ἄρθρ. 9.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυ-

εὐώνητος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 10

Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδόται καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων.

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ κατὰ στήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 12.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἐξόδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 18.

Εάν πρότασις Νόμου απορρίφθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Άρθρ. 19.

Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Άρθρ. 20.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργουμένη διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Άρθρ. 21.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 22.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Άρθρ. 23.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖται προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Άρθρ. 24.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Άρθρ. 25.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτάς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν.

Αἱ ἐμπορικαὶ ὁμῶς συνθήκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐπιβαρύνουσι τὴν Ἐπικράτειαν, ἢ ὑποχρεώνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 26.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνακρίψωσι τὰ φανερά.

Άρθρ. 27.

Ο Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς γρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

Άρθρ. 28.

Ο Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα Διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστειλῇ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

Άρθρ. 29.

Ο Βασιλεὺς κυρσνεὶ καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

Άρθρ. 30.

Ο Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ἐκτάκτως τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, νὰ κηρύττῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς δύο μηνῶν.

Άρθρ. 31.

Ο Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐναρξιν, ἢ νὰ διακόπτῃ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐτησίᾳς Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 32.

Ο Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσχομένας ποινὰς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων.

Άρθρ. 33.

Ο Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παζίσσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν Νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ζένου Κράτους εἰς πολίτας Ἑλλήνας.

Άρθρ. 34.

Ο Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν Νόμον.

Άρθρ. 35.

Ἡ Βασιλική χωρήγkσις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν Σύνοδον μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν ἐκάστου Βασιλέως δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ· κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως ἡ προσεχὴς βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει προσδιορίσει αὐτὴν διὰ δεκαετίαν.

Άρθρ. 36.

Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

α Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος
» νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων,
» νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους
» καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ
» τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Περὶ διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 37.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά, καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 38.

Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἀνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 39.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Άρθρ. 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Άρθρ. 41.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Άρθρ. 42.

Ἐν περιπτώσει ἀποθιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται, ἄνευ συγκαλέσεως, τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίωσίν του· ἂν ἡ Βουλὴ ᾖ τὸν ἤδη διαλυμένη, καὶ συγκαλημένη διὰ τοῦ περὶ διαλύσεως Διατάγματος εἰς ἐποχὴν μεταγενεστέραν τῆς δεκάτης ἡμέρας, αὐτὴ τε καὶ ἡ Γερουσία ἐπαναλαμβάνουσι τὰ ἔργα των μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἀπὸ τῆς ἀποθιώσεως τοῦ Βασιλέως μέχρι τῆς ὀρκομοσίας τοῦ διαδόχου, ἡ τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἡ Συνταγματικὴ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ.

Άρθρ. 43.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὀγδοὺν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον.

Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν θρόνον, ὀφείλει νὰ ὁμώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, συνηγμένων εἰς ἓν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διπλαμιζόμενον ὅρκον.

Άρθρ. 44.

Ἐὰν, ἀποθιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ᾖ ἄνῃλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῃλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χρείαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῃλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαιτέρος Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 45.

Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἓν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 46

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστὴς.

Ἄρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐνάρξιν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διασκέπτωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἵτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρ. 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψυχίας ἡ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, αἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡσάκεις ζητηθῶσιν.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ὡσάκεις τὸ Σύνταγμα ὀρίζει, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Ἄρθρ. 52.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, εἰς προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 53.

Κατ' έτος ή Βουλή και ή Γερουσία ψηφίζουν τον προϋπολογισμόν και αποφασίζουν επί του απολογισμού.

Όλα τὰ έσοδα και έξοδα του Κράτους πρέπει νά σημειώνται εις τον προϋπολογισμόν και απολογισμόν.

Άρθρ. 54.

Ουδεμίαν σύνταξις ή αμοιβή δίδεται εκ του δημοσίου ταμείου, άνευ Νόμου.

Άρθρ. 55.

Βουλευτής ή Γερουσιαστής δέν καταδιώκεται, ουδ' όπωςδήποτε εξετάζεται, ένεκα γνώμης ή ψήφου, δοθείσης παρ' αυτάς κατά την ενέργειαν των βουλευτικών του καθηκόντων.

Άρθρ. 56.

Βουλευτής ή Γερουσιαστής, διαρκούσης της Βουλευτικής Συνόδου, δέν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται, άνευ άδειας του σώματος εις ό άνήκει τοιαύτη άδεια δέν απαιτείται εις τὰ επ' αυτοφώρῳ κακουργήματα.

Προσωπική κράτησις δέν ενεργείται κατά Βουλευτού ή Γερουσιαστού, διαρκούσης της Βουλευτικής Συνόδου, τέσσαρας έβδομάδας πρό της έναρξεως και τρεις μετὰ την αποπεράτωσιν αυτής.

Άρθρ. 57.

Βουλευταί και Γερουσιασταί όμνύουν πρό της έναρξεως των καθηκόντων αυτών τον εξής όρκον·

« Όμνύω εις τό όνομα της όμοουσίου και άδαιρέτου Τριάδος
» νά φυλάξω πίστιν εις τον Βασιλέα της Ελλάδος, υπακοήν εις
» τό Σύνταγμα και εις τους Νόμους του Κράτους και νά εκπλη-
» ρώσω εύσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ο όρκος δίδεται, παρὰ μέν των Βουλευτών εν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δέ των Γερουσιαστών εν τῷ Συνεδρίῳ της Γερουσίας, εις δημοσίαν συνεδρίαν.

Άρθρ. 58.

Η Βουλή και ή Γερουσία προσδιορίζουν διά κανονισμού πῶς έκάστη αυτών θέλει εκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περί της Βουλῆς.

Άρθρ. 59.

Η Βουλή σύγκειται εκ Βουλευτών, εκλεγομένων υπό των έχόντων δικαίωμα πρός τουτο πολιτών, κατά τον περί εκλογῆς Νόμον.

Άρθρ. 60.

Οί Βουλευταί αντιπροσωπεύουσι τό έθνος και όχι μόνον την επαρχίαν υπό της οποίας εκλέγονται.

Άρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

Άρθρ. 62.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

Άρθρ. 63.

Διὰ νὰ ἐκλεγθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται,
Νὰ ᾔναι πολίτης Ἑλλήν, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Άρθρ. 64

Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου.

Άρθρ. 65.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Άρθρ. 66.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναρρομένων ἀμφισβητήσεων.

Άρθρ. 67.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημιώσιν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Άρθρ. 68.

Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Άρθρ. 70.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως.

Τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρ. 71.

Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰς εἴκοσι

καὶ ἐπτά· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει

- 1) Νὰ ᾔναι πολίτης Ἑλλήν,
- 2) Νὰ ᾔναι ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι,
- 3) Νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀσυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα,
- 4) Νὰ συνεπλήρῃσῃ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ

5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι,

α') Εἴτε μέλος, ἢ Ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐθνικῶν Κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

β') Εἴτε Πληρεξούσιος, ἐκλεγθεὶς δις, εἰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτὴς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτῆς.

γ') Εἴτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας, ὁδηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας.

δ') Εἴτε ἀνὴρ ἱστορικός διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν.

ε') Εἴτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ς) Εἴτε Ὑπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος.

ζ) Εἴτε Στρατηγός, Ἀντιστράτηγος, Ὑποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος.

η') Εἴτε Πρέσβυς, μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

θ') Εἴτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ι') Εἴτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐρετῶν, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ια') Εἴτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐρέταις, ἢ Ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ιβ') Εἴτε Πρόεδρος Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, τρεῖς ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ ἕξ ἔτη ὡς νομαρχικὸς Σύμβουλος ὑπηρετήσας.

ιγ') Εἴτε Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητής.

ιδ') Εἴτε Ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ ἑξαετῇ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητής.

Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ς' μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῇ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 73.

Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστερᾶς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 74.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν Διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταί, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ δέκατον ὀγδοὺν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

Ἄρθρ. 76.

Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἀρχεται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 77.

Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας, ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πράξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδριασει, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχεται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὠρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἄρθρ. 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 79.

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσεις πεντακοσίων δραχ-

μῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 80.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Ἄρθρ. 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ψηροφροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ᾖναι μέλη αὐτῶν. ἔχουσι δὲ εἴσυδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ ἀκούονται, ὡςάκις ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 82.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὀρίσῃ τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 84.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἔνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρανόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 86.

Ἡ Δικαιούνη ἐνεργεῖται διὰ δικαστῶν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένων.

Ἄρθρ. 87.

Οἱ Δικασταὶ θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὀρισθῇ δι' ἰδικοῦ Νόμου, ἐκδοθησο-

μένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀρ' ἡς ἐποχῆς οἱ δικασταὶ κατασταθῶσιν ισόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 88.

Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

Ἄρθρ. 89.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὁρισμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑπ' ὁποιονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Ἄρθρ. 90.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾔθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ᾔθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 92.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρ. 93.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων· ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσακις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρ. 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἔμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρ. 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

Ἄρθρ. 96.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιασῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἔνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Ἄρθρ. 98.

Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν

υπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνη εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 99.

Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσῃ, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ γεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεών των.

Ἄρθρ. 100.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 101.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι.

Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κανὼν δικαστήριον, καμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορῇ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ Νόμου.

Ἄρθρ. 102.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁμόσει Ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον, ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ Σύνοδος.

Ἄρθρ. 103.

Ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θελεῖ συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρ. 105.

Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.

β) Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

γ) Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν,

δ) Περί τοῦ τύπου.

ε) 1) Περί βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, 2) Περί ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.

ς) Περί τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.

ζ) Περί ὀργανισμοῦ ἔθνοφυλακῆς.

η) Περί στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νημοθεσίας.

θ) Περί ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

ι) Περί ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Ἄρθρ. 107.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀξιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ ταῦτα παρετηρήθη ὑπὸ τινων πληρεξουσίων, ὅτι πρέπει καὶ τὰ ψηφίσματα νὰ ἀναγνωσθῶσιν, ὥστε ὁμοῦ μὲ τὸ Σύνταγμα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ, ὑπογραφέντα παρὰ τῆς Α. Μ. νὰ δημοσιευθῶσι συγχρόνως. Παραδεχθείσης τῆς Συνελεύσεως, εἰς τῶν γραμματέων ἀνέγνωσεν αὐτά. Οὐδεμίᾳ δὲ παρατήρησις ἐγένετο. Ἐντεῖθεν ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μέλλει νὰ παρουσιάσῃ τὸ Σύνταγμα εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἀπέφασίσθη νὰ ᾖναι ἐξ εἴκοσι καὶ τεσσάρων μελῶν ἐκτὸς τοῦ Προέδρου, τῶν δύο Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν δύο Γραμματέων. Τεθέντος δὲ κλήρου ἔλαχον οἱ ἑξῆς:

Ν. Καλλέργης

Ί. Βελέντζας

Ν. Μπούκουρας

Τσανετάκης Γρηγοράκης

Ν. Οἰκονομίδης

Ίάκ. Παξημάδης

Δ. Πετροπουλάκης

Κ. Στάϊκου

Ι. Κουμπάρκος

Μ. Γουνελῆς

Α. Μόστρας

Γ. Ἡλιόπουλος

Κ. Κολοκοτρώνης

Η. Ἀλεξίου

Σπ. Πάγκαλος

Ί. Σωμάκης

Γ. Τερνιτζιώτης

Ἐμμ. Τσανετῆ

Δ. Πέτροβας

Νάκος Πανοργιάς

Ν. Ῥενιέρης

Α. Παππατζώρης

Εὐαγγέλης Κοντογιάννης

Γαλάνης Μεγαπάνου

ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ὑπάρχουσι προτάσεις τινές, τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἀνάγνωσις δύναται νὰ γένη σήμερον, ἡ δὲ συζήτησις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Εἰς τῶν γραμματέων ἀνέγνω αὐτάς· ἦτο δέ.

1) Πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Χαλκίδος ἔχουσα οὕτω·

« Οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀγωνισθέντες σωματικῶς καὶ χρηματικῶς ἑπτανήσιοι, Αἰθαλιῶται καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἀσίας νὰ ἔχουν τὸ περὶ συνοικισμοῦ δικαίωμα καθὼς καὶ τὰ σωματεῖα, Ἡπειρῶται, Θεσσαλοὶ, Μακεδόνες καὶ λοιποί. »

2) Πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀθηνῶν·

α) Περί νομισματοσήμου ἔχουσα οὕτως·

« Ἀργυροῦν νομισματοσήμον διὰ τὰ μέλη τῆς παρούσης Συνελεύσεως φέρον τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου σταυρὸν μὲ τὴν λέξιν Σύνταγμα εἰς τὸν κύκλον, προσηρτημένον ἐπὶ ταινίας ἐρυθροκυανῆς. »

β) Περί ἐορτῶν·

« Δύο μὲν ἐθνικαὶ νὰ ψηφισθῶσιν, ἡ τῆς 25 Μαρτίου καὶ τῆς 3 Σεπτεμβρίου, δύο δὲ Βασιλικάι ἡ τῆς 20 Μαΐου καὶ ἡ τῶν γενεθλίων τῆς Βασιλίσσης. »

3) Πρότασις τοῦ πληρεξουσίου Ἀρκαδίας διαλαμβάνουσα οὕτω·

α) « Τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὅλων τῶν εἰς τὸ δημόσιον κατακυρωθεῖσων ἰδιοκτησιῶν. »

β) « Τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους ἐνός ἐκάστου ὀφειλέτου ἐκπιπτομένων τῶν τόκων, καὶ μίαν δεκαπενταετῇ προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος τῶν ἀτόκως. »

Ἀνγνωσθεῖσων τῶν προτάσεων τούτων ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ δύο ἀντικείμενα ἐκκρεμῆ, τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τοῦ νὰ συζητηθῶσι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος· τούτων πρώτη εἶναι ἡ περὶ Βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις θέλει συζητηθῇ εἰς τὴν αὐρινὴν συνεδρίαν καὶ δευτέρα ἡ τῶν μοναχῶν τοῦ μεγάλου Σπηλαίου, ἥτις πρὸ ἡμερῶν κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον. Ἐκτὸς τούτου δὲ εἶναι καὶ ἑκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει συζητηθῇ ἀκολουθῶς.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν
περὶ τὰς 2 1/2 ὥρας μ. μ.

Ὁ ἐκπληρῶν χρεὶν Προέδρου
Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΔΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δρ. Ν. Δρόσου.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.
Γ. Δοκούς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 22 Φεβρουαρίου.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ χιλιο-
στοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, περὶ τὴν
11 ὥραν π. τῆς μεσημβρίας, συνελθόντων τῶν πληρεξουσίων
εἰς τὸ τοῦ Βουλευτηρίου κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
ἐγένετο ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου· εὑρε-
θέντων δὲ παρόντων διακοσίων δέκα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων εἴκοσι
πέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συν-
εδριάσεως, τὰ ὅποια γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν,
ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν
Γραμματέων.

Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡ
κατὰ τὴν χθесινὴν συνεδρίασιν ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπαρου-
σιάσθη κατὰ τὴν 7 ὥραν μ. μ. εἰς τὴν Α. Μ., ὃ δὲ ταύτην προ-
εδρεύων, ἐγχειρίζων τὸ Σύνταγμα, καὶ τὰ ψηφίσματα, προσε-
φώνησε ταῦτα:

Βασιλεῦ!

« Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀποπερατώνουσα τὰς συζητήσεις τῆς
ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, μᾶς ἐπιφόρτισε νὰ παρουσι-
άσωμεν τὸ σχέδιον τοῦτο εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα διὰ
νὰ λάβῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, καὶ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅσας ἤθελε νομίσει
ἀναγκαίας παρατηρήσεις.